

[Arbejdsministeren]

mentlig tænkt på ligebehandlingslovens § 13, stk. 4, men parallellen holder ikke. § 16 er tidsmæssigt begrænset til barselorloven og bygger på en temmelig nærliggende formodning. § 3, stk. 2, er tidsbegrænset, og det har ikke formodningen for sig, at en afskedigelse skyldes, at lønmodtageren på et tidspunkt har fremsat krav om ligeløn. Jeg vil gerne gentage, at omvendt bevisbyrde er noget, man skal omgås med varsomhed. Det er jo ikke udgangspunktet i dansk ret.

§ 3, stk. 3, svarer ikke til ligebehandlingslovens § 16, stk. 1, idet man har udeladt forbeholdet for, at det kan være urimeligt at kræve ansættelsesforholdet opretholdt. Dette forbehold er det samme, som findes i hovedaftalen mellem LO og DA. Jeg ville være meget betænkelig ved at indføre en ny og strengere retstilstand, særlig på ligelønslovens område.

Den nye § 5 a, stk. 3, tror jeg godt vi kan nå til enighed om. Jeg forudsætter imidlertid, at det af loven kommer til at fremgå, at en lønmodtager ikke med denne lov i hånden kan kræve oplysninger om andre enkeltpersoners – altså sine kollegers – lønforhold uden disses samtykke.

Den nye § 6, stk. 2, er efter min bedste opfattelse overflødig, hvis man med bestemmelsen mener at leve op til den såkaldte Danfossdom. Denne dom viser jo netop, at man med ligelønsloven i hånden og de relevante fortolkningsbidrag fra domstolen kan nå til det ønskede resultat. Hertil kommer, at man med den foreslåede formulering strammer op i forhold til EF-Domstolens afgørelse. § 6, stk. 2, er en egentlig bevisbyrde-regel. EF-Domstolens fortolkning var et udsagn om, at under de og de betingelser, f.eks. at lønforholdene på en virksomhed var af en bestemt kompliceret karakter, påhvilede det arbejdsgiveren at bevise, at forskellen i løn ikke skyldtes kønsforskelle. Jeg er naturligvis parat til at drøfte denne problematik nærmere i udvalget.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at jeg tror, der er store dele af dette lovforslag, som vi kan nå til enighed om. Det vil også være det bedste. Jeg tror, vi står os ved, at ligestillingslovene hviler på et meget bredt flertal, netop fordi de i så høj grad skal påvirke holdningerne ude i samfundet. Derfor håber jeg også, at man vil lytte til de betænkeligheder, som enkelte af forslagene har givet mig anledning til at fremføre.

Jeg skal med disse ord tilkendegive, at regeringen vil gå ind i positive drøftelser om det foreliggende lovforslag.

Jytte Andersen (S):

Der var jo en åben og positiv tone i ministerens tale, og det afspejler, at vi her i Folketinget formentlig snart kan konstatere en bred enighed om kravet om ligeløn og ligebehandling; uenigheden ligger i, hvor præcise instrumenterne og virkemidlerne skal være.

Socialdemokratiet er enig i, at holdninger skal udvikles, og de skal udvikles på arbejdspladserne, lige så vel som de skal udvikles i familierne. Men det er jo en gang imellem en udfordring for lovgiverne at skubbe til nogle holdningsændringer og skabe grundlag for nogle lidt mere præcise adfærdsåændringer, som det nu vist også hedder i regeringens sprog.

Jeg synes, der er grund til ved denne behandling at fremhæve, hvilke gode ting der faktisk er kommet fra EF. Vi har haft en aftale om ligeløn tilbage fra 1971. Vi fik først lovgivningen på baggrund af et EF-direktiv i sin tid, og vi fik også lovgivningen om ligeløn strammet op på baggrund af en opfordring fra EF. Jeg nævner det her, for nu står vi jo i en tid, hvor vi skal prøve at argumentere: Præcis hvor er det, vi har nogle fordele og nogle muligheder for udvikling også af vores tankegange i forhold til den afstemning, vi skal have den 2. juni? Her vil vi i hvert fald gerne fra Socialdemokratiets side fremhæve, at netop på ligebehandlingsområdet, netop på ligelønsområdet, har EF i allerhøjeste grad været hjælpsom.

Vi synes så, at det er vigtigt at komme videre, og det gælder i virkeligheden også en videreudvikling af tankegangen, som vi i allerhøjeste grad har indtryk af foregår i EF lige nu. Derfor synes vi, man måske skulle overveje fra regeringens side at komme på forkant i forhold til nogle af de rimelige krav, der er i dette lovforslag.

Vi synes eksempelvis, det er rimeligt, at kvinder kan kræve samme løn som en mandlig forgænger. Vi synes, det er rimeligt, at man skaber klarhed om, hvad der kan tillægges samme værdier. Det er netop den klarhed, som vi måske kan forvente kommer fra EF om ikke så lang tid.